



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 124/2017
01.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Драгослава Трнинића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Кж1 бр. 527/16 од 13.09.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж3 бр. 51/16 од 28.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Драгослава Трнинића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Кж1 бр. 527/16 од 13.09.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж3 бр. 51/16 од 28.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 19К бр. 462/16 од 10.05.2016. године окривљени АА на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је учинио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 527/16 од 13.09.2016. године, усвајањем жалбе Првог основног јавног тужиоца у Београду преиначена је првостепена пресуда и окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од четири године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом на основу члана 87. став 1. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, а по потврди о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд,

ПС Врачар, број 70/12 од 26.04.2012. године. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и судски пашал у износима ближе наведеним у изреци пресуде у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 бр. 51/16 од 28.12.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Вишег суда у Београду Кж1 бр. 527/16 од 13.09.2016. године, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Кж1 бр. 527/16 од 13.09.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж3 бр. 51/16 од 28.12.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адв. Драгослав Трнинић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП и повреде закона из члана 439. ЗКП, с' предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине пресуде донете у поступку по редовном правном леку и предмет врати суду на поновно одлучивање. Предлаже да бранилац окривљеног буде обавештен о дану и часу одржавања седнице већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона, члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483, члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП и повреду закона из члана 439. ЗКП, при чему не означава о којим конкретним повредама закона се ради већ у односу на истакнуту битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП наводи да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, да су дати разлози у знатној мери противречни, да постоје разлике између наведених разлога и записника о исказима датим у поступку, чиме по оцени Врховног касационог суда указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, док у односу на повреду закона из члана 439. ЗКП указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама, наводима да се суд у примени материјалног права кретао између две крајности, између недостатака доказа и доказа за тежи облик кривичног дела.

Како из изнетих навода захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног произилази да само формално указује на повреде закона из члана 438. и члана 439. ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено, при чему не конкретизује о којој повреди закона се ради, већ указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека и то битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд из изнетих разлога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним сагласно члану 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**За председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић